

“Και με τους γιατρούς και τα φάρμακα ο Θεός ενεργεί”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Άγις Πορφύριος: “Αλλά πρέπει να θέλουμε να περιφρονήσουμε την ασθένεια. Αν δεν θέλουμε, είναι δύσκολο, δεν μπορούμε να πούμε, «την περιφρονώ». Κι έτσι, ενώ νομίζουμε ότι την περιφρονούμε κι ότι δεν της δίνουμε σημασία, εμείς της δίνουμε, την έχουμε στο μυαλό μας συνέχεια και δεν μπορούμε να έχουμε μέσα μας μια ήρεμη κατάσταση.

Και αυτό θα σας το αποδείξω. Λέμε: «Πιστεύω ότι θα με θεραπεύσει ο Θεός. Δεν παίρνω φάρμακα. Έτσι θα το κάνω, θα μείνω όλη νύκτα άγρυπνος και θα Τον παρακαλέσω γι’ αυτό το θέμα. Θα μ’ ακούσει ο Θεός».

Προσευχόμαστε όλη τη νύκτα, παρακαλούμε, δεόμαστε, ζητάμε, φωνάζουμε, εκβιάζουμε τον Θεό κι όλους τους αγίους να μας κάνουνε καλά. Εκβιάζουμε μέρα και νύκτα. Τρέχουμε από ’δω κι από ’κει.

Ε, δεν δείχνουμε με όλα αυτά ότι δεν την έχουμε περιφρονήσει την αρρώστια;

Όσο επιμένουμε και εκβιάζουμε τους αγίους και τον Θεό να γίνουμε καλά, τόσο ζούμε την αρρώστιά μας.

Όσο ενδιαφερόμαστε να τη διώξουμε, τόσο τη ζούμε.

Γι' αυτό δεν γίνεται τίποτα κι εμείς έχουμε την εντύπωση ότι θα γίνει οπωσδήποτε ένα θαύμα.

Κι όμως στην πραγματικότητα δεν το πιστεύουμε κι έτσι δεν γινόμαστε καλά.

Προσευχές κάνουμε, δεν παίρνουμε φάρμακα· όμως δεν ηρεμούμε και το θαύμα δεν γίνεται.

Μα θα πεις: «Δεν πήρα το φάρμακο, πώς δεν πιστεύω»;

Κι όμως στο βάθος υπάρχει μέσα μας αμφιβολία και φόβος και σκεπτόμαστε: «Άραγε θα γίνει αυτό»;

Εδώ ισχύει το Γραφικό: «Εάν έχητε πίστιν και μη διακριθήτε, ου μόνον το της συκής ποιήσετε, αλλά καν τω όρει τούτω είπητε άρθητι και βλήθητι εις την θάλασσαν, γενήσεται».

Όταν η πίστη είναι πραγματική, είτε παίρνεις φάρμακο είτε δεν παίρνεις θα ενεργήσει.

Και με τους γιατρούς και τα φάρμακα ο Θεός ενεργεί.

Λέγει η «Σοφία Σειράχ»: «Τίμα ιατρόν προς τα χρείας αυτού τιμαίς αυτού. Και γαρ αυτόν έκτισε Κύριος. Κύριος έκτισεν εκ γης φάρμακα και ανήρ φρόνιμος ου προσοχθιεί αυτοίς. Και ιατρώ δος τόπον, και γαρ αυτόν αυτόν έκτισε Κύριος. Και μη αποστήτω σου. Και γαρ αυτού χρεία».

Είναι, όμως, εγωισμός, πονηρή ενέργεια, να νομίζετε ότι ο Θεός θα κάνει, κατ' εξαίρεσιν από τους πολλούς, θαυματουργική επέμβαση σε σας και να αρνείσθε την ιατρική βοήθεια.

Ο Θεός κάνει θαύματα και τώρα, αλλά εσείς δεν πρέπει να το προσδοκάτε για τον εαυτόν σας.

Άλλωστε και μέσω των γιατρών ο ίδιος ο Θεός ενεργεί.

Όταν αρρωσταίνουμε, για να μην κάνουμε λάθη, πρέπει να ακολουθούμε και τις

οδηγίες της ιατρικής και της λογικής.

Πάνω απ' όλα, όμως, ν' ακολουθούμε το θέλημα του Θεού και να έχουμε εμπιστοσύνη στην αγάπη Του.

Όλο το μυστικό είναι η πίστη· αδιάκριτη, απαλή, απλή και αφελής. «Εν απλότητι και αφελότητι καρδίας».

Δεν είναι θέμα επιβολής.

Την «επιβολή» μπορεί να την έχει ένας φακίρης -αυτή η λέξη δεν ακούγεται καλά.

Να έχουμε πίστη ότι ο Θεός μας υπεραγαπά κι ότι θέλουμε να γίνουμε δικοί Του.

Γι' αυτό επιτρέπει τις ασθένειες, μέχρι να παραδοθούμε μ' εμπιστοσύνη σ' Αυτόν”.

[Επιμέλεια Στέλιος Κούκος -Πεμπτουσία \(pemptousia.gr\)](http://pemptousia.gr)

Απόσπασμα από το βιβλίο του Αγίου Πορφυρίου Καυσοκαλυβίτου, «Λόγοι περί ασθενείας και παρακλήσεως», των εκδόσεων της Ιεράς Μονής Χρυσοπηγής Χανιά.